

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

54022

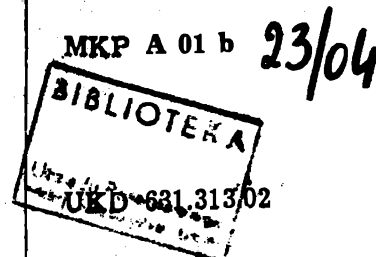
Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 12.VII.1966 (P 115 579)

Pierwszeństwo: 21.VII.1965 Włochy

Opublikowano: 30.XI.1967

Kl. 45 a, 23/04

Twórca wynalazku: Herbert Visser

Właściciel patentu: Landbouwwerktuingen-en Machinefabriek A. Visser
A.V., Nieuw-Vennep (Holandia)

Belka brony

1

Przedmiotem wynalazku jest belka brony, na której umocowane są zęby.

W znanych dotychczas belkach bronowych każdy ząb jest umocowany do belki osobnym zaciskiem. Stąd wynika duży ciężar belek, które muszą mieć wystarczającą wytrzymałość na skręcanie, bowiem w przeciwnym razie ostrza zębów nie utrzymywałyby się na jednej linii, co niekorzystnie wpływa na działanie brony, szczególnie w przypadku brony o krzyżujących się belkach.

Celem wynalazku jest lekka belka, która mimo to ma wystarczającą wytrzymałość na skręcanie.

Według wynalazku belka brony składa się z dwóch prętów o profilu w kształcie litery U lub z kątowników, których kryzy są skierowane przeciwnie. Zęby są umocowane między kryzami przeciwnie skierowanymi za pomocą elementów zaciskających. Te elementy jednocześnie ściskają wzajemnie obydwa pręty. W wyniku tego ściskania obydwu prętów w okolicy zęba, obydwa pręty są połączone w jednolitą belkę tak, że moment wytrzymałości belki w okolicy zęba jest znacznie większy niż suma momentów pojedynczych prętów. Dzięki temu belka według wynalazku ma dużą wytrzymałość na skręcanie.

Takie wykonanie belki ma również tę zaletę, że ma ona stosunkowo gładkie powierzchnie boczne i praktycznie żadnych występow tak, że opór, na który natrafia belka przy ciągnięciu w różnych

2

kierunkach po glebie, jest mniejszy. Również opór przy ciągnięciu belki do przodu jest mniejszy, ponieważ ziemia wypchnięta przez belkę przesuwa się bez przeszkód ponad nią i ma mniejsze możliwości przyłączenia się do niej.

Na rysunku fig. 1 przedstawia część belki brony, składającej się z dwóch prętów o profilu w kształcie litery U w widoku z góry, fig. 2 — belkę w przekroju wzdłuż linii II-II na fig. 1, fig. 3 — część belki składającej się z dwóch kątowników w widoku z góry, fig. 4 — część belki w przekroju wzdłuż linii IV-IV na fig. 3, a fig. 5 — część belki w przekroju wzdłuż linii V-V na fig. 4.

Belka według wynalazku (fig. 1) składa się z dwóch prętów 1, 2 o przekroju w kształcie litery U, przy czym przekrój pręta 1 jest szerszy od przekroju pręta 2 w ten sposób, że kryza pręta 2 może być wepchnięta między kryzy pręta 1. W tych miejscach belki, gdzie mają znajdować się zęby, kryzy prętów mają u dołu krawędzi jednakowe wycięcia 3 i 4, które łącznie tworzą przykładowo sześciokąt w przypadku, gdy przekrój zęba jest sześciokątny. Przez to, że pręty 1 i 2 razem z zębem umieszczonym w wyżej opisanych wycięciach zostają ściśnięte śrubą 6, ząb zostaje zaciśnięty, a pręty 1 i 2 połączone w jednolitą belkę.

Przy układzie według rysunku (fig. 1 i 2) zęby 5 mogą mieć przekrój kwadratowy lub wielokątny a nawet okrągły. Przy tego rodzaju zamocowaniu w przypadku zużycia ostrza zęba można ząb po po-

nowym zaokrągleniu ustawić w wyższym położeniu między prętami 1 i 2 i w ten sposób będzie on wystawał z belki w dół na taką długość jak pierwotna.

Poza tym belka (fig. 1 i 2) ma tę zaletę, że jednakowe belki o jednakowych wycięciach można stosować do grubszych i cieńszych zębów.

Jakkolwiek w układzie według omówionego rysunku (fig. 1 i 2) pręty 1 i 2 o przekroju kształtu litery U mają w zasadzie jednakową wysokość, to można też stosować pręty o tej samej wysokości. W takim przypadku przy zaciskaniu prętów ich osie należy przesunąć wzajemnie w przybliżeniu o grubość równą grubości kryzy.

W przypadku belek według następnego rysunku (fig. 3—5) obydwa pręty 1 i 2 są z kątowników korzystnie o jednakowych kryzach. Kryza skierowana w dół każdego pręta 1 i 2 zachodzi w rowek 11 w dolnej części zaciskowej płytki 8, a kryza skierowana w górę w podobny rowek 11 w dolnej części górnej zaciskowej płytki 9. Ząb przechodzi przez otwór każdej zaciskowej płytki 8 i 9.

W górnym końcu zęba przewidziany jest gwint, na który można nakręcić zaciskową nakrętkę 12, która dociska w ten sposób ząb ze zgrubieniem 7 do dolnej zaciskającej płytki 8, a płytki zaciskające 8 i 9 do kryzy prętów 1 i 2. Między zaciskającymi płytkami 8, 9 w danym przypadku jest umieszczona tulejka dystansowa.

Zastrzeżenia patentowe

1. Belka brony z umocowanymi na niej zębami **znamienna tym**, że składa się z dwóch prętów o przekroju kształtu litery U lub z kątowników, których kryzy są skierowane przeciwnie, a ząb jest zaciśnięty między przeciwnie skierowanymi kryzami prętów za pomocą elementów zaciskających, które jednocześnie ściskają oba pręty.
2. Belka brony według zastrz. 1, której oba pręty mają przekrój kształtu litery U z jednakowymi kryzami, **znamienna tym**, że obie kryzy obu prętów mają na swych krawędziach jednakowe przeciwległe wycięcia, w których osadza się zęby w ten sposób, że zęby w wycięciach kryz i pręty wzajemnie są zaciśnięte śrubą przechodzącą przez ząb i przez środki prętów.
3. Belka brony według zastrz. 1, której oba pręty mają przekrój kątownika, **znamienna tym**, że kryza każdego pręta skierowana w górę zachodzi w rowek w dolnej części górnej zaciskającej płytki a kryza każdego pręta skierowana w dół zachodzi w rowek w górnej części dolnej zaciskowej płytki, przy czym każda z zaciskających płytek ma otwór dla zęba, nakrętka zaś zaciskająca nakręcana na górny koniec zęba dociska górną zaciskającą płytkę do krawędzi kryz prętów, a ząb ze zgrubieniem do dolnej zaciskającej płytki.

